

**ՆԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԽԱԳԴԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 2 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը**

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱԲՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

11 հուլիսի 2013թ.

Նայաստանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 2 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Վ. Պողոսյանի
Անդամակցությամբ՝ Ա. Պետրոսյանի
Մ. Թովուզյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացիներ Սվետլանա Կարապետյանի եւ Սուսաննա
Սրեփանյանի անհատական դիմումով գործը քննության ընդունելու մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Յ.

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ քաղա-
քացիներ Սվետլանա Կարապետյանը եւ Սուսաննա Սրեփանյանը 20.06.2013թ. դիմել են
ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով քննության առնել եւ որոշել ՆՏ
քաղաքացիական օրենսգրքի 225-րդ հոդվածի 3-րդ մասում ամրագրված «սեփականա-
պեր» բառի համապարասխանությունը ՆՏ Սահմանադրության 18, 19 եւ 31-րդ հոդված-
ների պահանջներին:

Անհատական դիմումի նախնական ուսումնասիրության արդյունքներից պարզվեց,
որ դիմումի քննության ընդունումը ենթակա է մերժման՝ հետեւյալ պարճառաբանությամբ.

1. Դատական կազմը գտնում է, որ դիմումն ակնհայտ անհիմն է: Դիմողները չեն ներկայացրել անհրաժեշտ եւ իրավական փաստարկներ վիճարկվող իրավադրույթների ենթադրյալ հակասահմանադրականությունը հիմնավորելու համար, իսկ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է, որ անհատական դիմումը պետք է պարունակի ՆՏ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: ՆՏ սահմանադրական դատարանն իր ՄԴՌ-839 որոշմամբ իրավական դիրքորոշում է արտահայտել «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասի վերաբերյալ՝ ամրագրելով, որ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որեւէ հարկանիշով:

2. Դատական կազմը գտնում է նաեւ, որ դիմողները պարզաճ չեն հիմնավորել իրենց սահմանադրական իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի եւ սահմանադրաիրավական վեճի առարկա հանդիսացող դրույթների միջեւ պարճառահետեւանքային կապի անմիջական առկայությունը, ինչն ըստ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասի եւ ՆՏ սահմանադրական դատարանի ՄԴՌ-839 որոշման՝ անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է:

3. Միաժամանակ, դատական կազմը գտնում է, որ դիմողները, ձեւականորեն վիճարկելով վերոհիշյալ նորմերի սահմանադրականությունը, ըստ էության, բարձրացնում են այդ դրույթների կիրառման իրավաչափության հարց: Փաստորեն, դիմողները փորձել են դատական ակտերի իրավական հետեւանքները վերագրել խնդրո առարկա իրավադրույթների սահմանադրականության խնդրին: ՆՏ սահմանադրական դատարանն իր՝ 2009թ. մարտի 17-ի ՄԴԱՌ-21 որոշմամբ արտահայտել է իրավական դիրքորոշում առ այն, որ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձեւականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարց, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպէս սահմանադրական դատարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ:

Ելնելով վերոգրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32 եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով՝ ՆՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 2 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղաքացիներ Սվեդլանա Կարապետյանի եւ Սուսաննա Սրեփանյանի
անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

**11 հուլիսի 2013 թվականի
ՄԴԴԿՈ / 2-19**